

Mening i det nævnte Udtryk. Jeg maa altså tilraade at stemme for det Forslag, der foreligger fra Mindretallet og fra 15 Medlemmer deels i og deels udenfor Udvalget, og som jeg har havt den Ære at være med at stille.

Krabbe: Den høitærede Minister henstillede til mig, at jeg, som havde udtalt min Takskyldighed, fordi han havde gjort Skridt til denne Opgaves Løsning, ogsaa vilde følge ham paa den Bet, ad hvilken han vil Løsningen. Jeg beder den høitærede Minister for dette Thing at opgive et eneste Skridt, hvori jeg ikke ved disse Forslag har vist min Billighed til at følge ham, at opgive et eneste Punkt, paa hvilket jeg har været afvigende fra den Bet, han vil gaae. Den høitærede Minister kan ikke opgive noget saadant. Men Sagen er den, at medens den høitærede Minister, saaledes som det ærede Medlem for Thinget Amts 2den Valgfreds (Klein) klart og fyldigt udviklede, har villet lade disse Skridt udføre igjennem Forslag, vedtagne af den særlige islandske Lovgivning med stiltiende Samtykke fra den danske Rigsdag, saa have vi været af den Mening, at vor forfatningsmæssige Tilstand ikke er modtagelig for en saadan Lovforandring, at den ikke tilsteder det, og at vor Pligt som Medlemmer af denne Rigsdag til at haandhæve den ordentlige Gang af Lovgivningsmagten ligefrem paalægger os, at naar disse Skridt, som den høitærede Minister vil, og hvori vi ere fuldstændig enige med ham, skulle gøres, saa maae de sættes ind i en Lov. Men den høitærede Minister kan ikke paavise et eneste Skridt i denne Sag, hvor jeg har været i Modstrid med ham eller tilvaadet Noget, som laa udenfor den Bet, han selv vil gaae. Naar den høitærede Minister særlig mod Forslaget under Nr. 3 til § 2 har anført, at han, skjøndt han modtog Anerkjendelsen af, at Regjeringens Opregning her havde været saa omhyggelig, at vi troede, den var udtømmende, dog vilde værgre sig mod, at der blev indsat Noget her i Loven, som hindrede, at muligt opstaaende Anliggender, der eguede sig til at være særlige, ikke af sig selv kunde komme til, idet

det vilde være fordeelagtigt for Statskassen, at disse da kom over til de særlige Anliggender, hvis Udgifter skulle bestrides af Island alene, saa siger jeg hertil: Jeg skal ikke gaae udenfor den Forretningsgang, som er den sædvanlige her i Thinget, og som den høitærede Formand altid med Grund har fremhævet, nemlig at man ikke her skal indblande Ting, der ere foregaaede udenfor Thinget; men jeg troer, uden at gjøre Brud paa denne rigtige Regel, at være berettiget til overfor denne Yttring af Ministeren at minde den høitærede Minister om et Forslag, som jeg paa Udvalgets Begne har havt den Ære at forelægge Ministeren. Jeg havde nemlig, da Sagen var i Udvalg mellem 1ste og 2den Behandling, som Medlem af Udvalget udarbejdet et Forslag, ifølge hvilket der i denne Lov blev fastsat, hvilke Anliggender der skulde vedblive at være almindelige, og saa havde jeg sagt: Alle de Anliggender, som ikke ere almindelige, blive særlige for Island, og forsaavidt de medføre Byrder, ville disse selvfølgelig alene falde paa Islands Kasse, og dette Forslag gjorde jeg specielt af det Hensyn, som den høitærede Minister her har fremsørt. Dette Forslag, — jeg troer at være berettiget til at sige det, og den høitærede Minister vil ogsaa indrømme det — blev ikke modtaget af den høitærede Minister, og da han ikke modtog det, har jeg i Forening med de ærede andre Medlemmer, der have stillet dette Forslag, udarbejdet et saadant Forslag, hvorefter man da, saaledes som den høitærede Minister foretrak, opregner de særlige Anliggender og siger, at de øvrige ere almindelige. Men naar den høitærede Minister har negtet at modtage det tidligere Forslag, saa kan han virkelig ikke beklage sig over, at vi, sjiende os efter hans Duffe, nu komme med det Forslag, der er nødvendigt, naar han ikke vil have det først foreslaaede; thi det vilde være usforsvarligt af Rigsdagen at give sit Samtykke til den Tilstand at lade Døren mellem Almindeligt og Særligt være aaben og oveniudbet skrive paa den, at den er aaben. Naar man opregner, hvilke Anliggender der ere særlige, og man kommer til det Resultat, at disse ere efter deres Natur særlige og skulle være det, og at